

Moje tvorba je šokující. Pro

Dušan Mlejnek z Turnova má široký umělecký rozsah. Figuruje v několika hudebních kapelách a provozuje galerii bizarních děl.

JAN SEDLÁK

Zakladatel hudební skupiny Livores Mortis, hudebního projektu Ilasa Pereta a především galerie bizarních děl Bizarre Zoodooma Gallery. Vítejte ve světě psycho – postapokalyptických děl. Jelikož se autor rozhovoru a zpovídaný znají nějakých dvacet let, dovolil si Dušanovi Mlejnkovi tykat.

Začneme spíše od konce. Jak jsi se dostal k výtvarné činnosti?

Je to až zvláštní. V životě mne nenapadlo, že bych něco takového dělal. Před třemi lety přišel do kin film Rocco, což je autobiografický snímek, životní příběh stejnojmenného slavného italského porno herce Rocca Siffrediho. Hned mne to zaujalo, musel jsem to vidět. Nejdříve jsem si myslel, že to bude jen o pornu, ale ono to tak nebylo. Zajímavý film, který každému trochu otevřenějšímu člověku doporučuji.

V čem tě ten film inspiroval?

Ono to v tom porno průmyslu probíhá jinak, než si běžný člověk myslí. Film končí bizarní scénou z dalšího Roccova porno filmu. Zvlášť v kontextu toho, že Rocco pochází z dost křesťansky založené Itálie. Je přibit na kříži. Říkal jsem si, vždyť to je šílené, doma ho musí snad ukamenovat. Celou noc se mi zdálo, že jsem ten výjev přenesl na plátno. Pořád mi to viselo v hlavě. Během týdne jsem měl vše vymyšlené. Sehnal jsem rám, koupil plátno.

Na obraze je Roccova tvář s trnovou korunou a do obrazu je vkomponován kříž. Tenhle obraz, který jsem musel udělat, se pak stal spouštěčem věci příštích. Další obraz znázorňuje ženu v plynové masce na rotopedu. Obraz jsem pak vložil pod mříž.

Tvoje díla dýchají nejen bizarností, ale i sexualitou. Tvoříš ale i skulptury. Jak vznikají?

Začal jsem přemýšlet nad mnoha věcmi. Náhle přede mnou stály velké výzvy. Podobné věci se moc netvoří. Udělal jsem další obrazy. Nejsou klasické. Jsou v nich zakomponované všemožné kovové prvky. Začal jsem si všimnout krásy vyhozených věcí. A jak mi začaly přicházet pod ruku, viděl jsem, že se z nich dá vytvořit i něco jiného, než je jen vložit do obrazu. Tak jsem se posunul.

Ve skulpturách je mnoho kovu, některé věci ale nedokážu identifikovat. Třeba ty lopatky na skulptuře se jménem Kraton. Z čeho jsou?

To je figl. Není to kovové. Dnes pracuji s jakýmkoli materiálem.

Opravdu se všim. O to to je zábavnější, o to to je větší výzva, o to je člověk překvapenější, co ty materiály dokážou. Je jedno,

jestli to je dřevo, kov, plast. Na Kratonu jsem použil filtr z auta, spodek je kus kovu ze židle. Zbytek jsou různé součástky, je tu třeba zapalovák a hořák z plynového kotle, ty lopatky jsou plastové. Pod tím je plastová lebka, ale na ní jsou naneseny různé tmely, lepidla. A když se na to vezme plamen, tak se vše zásadně změní. Rád používám oheň, to je můj hlavní nástroj. Oheň všechno hrozně změní. Nechám to třeba i chvíli hořet. Oheň беру

„Pracuji s jakýmkoli materiálem. Opravdu se všim. Je to zábavné a větší výzva. Člověk je pak překvapený, co ty materiály dokážou.“

Dušan MLEJNEK aka Zoda Mikalazoda

▪ Narodil se 16. 5. 1975 v Turnově.

▪ **Vyučený v oboru kovoobrábění.** Pracuje ve společnosti **Preciosa.**

▪ Zakládající člen kapely Livores Mortis. Jediný člen kapely Ilasa Pereta.

▪ **Výtvarník a zakladatel galerie bizarního umění Bizarre Zoodooma Gallery.**

▪ <https://bzg.majestat.cz/>

i na obrazy, takže plátna jsou i prohořelá.

Jak vlastně takové dílo vzniká? Děláš si nějakou přípravu, třeba náčrtky?

Ne. Jsem sběrač. Něco najdu na půdě nebo ve sklepě a tak. Řeknu si, že by se to mohlo hodit a tak to seberu. V dílně to třeba založím, ale když to znovu najdu, pomalu se to začne skládat tak nějak samo. Při té práci se pak na to nabalují další věci, prvotní nápad se dál vyvíjí. Nakonec z toho vznikne i třeba něco, co jsem si původně nedokázal představit. Někdy, když mám zrovna nápad, tak si udělám na počítači nějakou grafiku, než to zapomenu, a potom se to celé snažím různou technikou přenést na plátno.

Jaký máš pracovní proces?

Nanáším vrstvy různých barev. Barvy se chovají každá jinak. Vezmu akrylátovou, syntetickou, nitro a různě je spolu spojuji. Některé se nemají rády a vytváří šílené věci. A pak, když do toho sáhneš ohněm, udělá to krásnou strukturu. Jsou barvy, které pod ohněm bublají a praskají, vytváří různé stíny. Rád dělám i s pájkou, a někdy s ní dost kruté zdeformuji nějaký ten starý rám. Ty rámy jsou pak dost bizarní.

Koukám, že některé věci mají i přidanou hodnotu. Lampička, karafa...

Ta lampička jde i zavěsit, karafa je v základu skleněná lebka. Vyrobil jsem několik svícnu.

Máš nějaké dílo, ke kterému máš zvlášť silný vztah?

Nejvíce práce mi dal zabrat Gigerův šicí stroj a Triponos, taková dejme tomu variace na Predátora. To byla dlouhá zimní práce. Pustil jsem si k tomu filmy o mimozemšťanech. Je dělaný z montážní pěny. To je taky věc. Jen zbytky jsou dodělávány z tmelů. Vystavuji si ho doma, je to doslova můj kamarád. (smích)

Kolik děl jsi takhle stvořil? A kde tvoříš?

Něco mám doma ve své kalírně a dílně v jednom, něco mám na chatě, něco se prodalo. Asi tak třicet kousků, ať skulptur, tak obrazů. S prodejem to je těžší. Já to dávám na vrub tomu, jací jsou Češi. Je pravda, že to, co tvořím, je určeno pro úzkou skupinu lidí. Ze sta lidí budou dva ochotní něco podobného vlastnit. Kam to ale dát? Asi ani moje manželka by nebyla nadšená, kdybych si nějaké své dílo vystavil v ložnici.

někoho nevkusná až hnusná

Kdo tvá díla kupuje?

Když už se někdo ozve, zdá se mu, že za to chci moc peněz. Ale tohle není koupené někde v hobby marketu, jsou za tím hodiny a hodiny trpělivé práce. Mnohdy se zájemci chovají, jako bych byl nějaký překupník z Číny. Zájem je, cena odrazuje, přitom se mi nezdá, že bych prodával za nějaké horrentní peníze. Nakonec, nejraději bych si všechno nechal, ale do rozpočtu pak promlouvají ceny za barvy, tmely, on ani ten oheň není zadarmo. Pracuji převážně přes zimu. Zatopím si, pustím si dobrou muziku, dám si pivo a tvořím. Ostatně, tahle moje tvorba má velkou spojitost s muzikou.

Měl jsi už nějakou výstavu?

Zatím ne. Dostal jsem ale nabídku vystavit svá díla do tetovacích salonů. Je to výzva, můžu to vystavit s tím, že to bude i k prodeji. A přece jen se v tetovacích salonech schází sorta lidí, kteří by mohli mít zájem. Ještě jsme se nedohodli, uvidíme.

Vím, že dlouhá léta jsi byl aktivní muzikant. Tvoje výtvarná tvorba navazuje na tvorbu hudební?

Moje výtvarná tvorba určitě navazuje na tu hudební. Mým zatím posledním hudebním projektem je Ilasa Pereta. Bizarní, temná, až morbidní hudba. Zní to blbě, ale vážně až odpudivá, depresivní. Dnes každý hraje podle daných postupů, podle stylu. Já jsem chtěl dělat něco jiného. Aby vstávaly vlasy a chlupy hrůzou. Něco jako dokázal teď režisér Václav Marhoul s filmem Nabarvené ptáče. Někdo ten film opěvuje, hodně lidí ho ale zatracuje, protože překročil hranice jejich vkusu. Podobných filmů je více, ale aby šokovala a hnusila hudba? Moc takových kapel ne-

znám. A tak jsem začal skládat a natáčet pod hlavičkou Ilasa Pereta. Sám jsem dělal i klipy, také co nejvíce bizarní a znervózňující. Ať to klidně kdokoli v půlce vypne. A docela se podařilo.

Jak na to reagovali posluchači?

V debatách pod klipy byly komentáře, že je to všechno strašně depresivní a šílené. To byl záměr. Přesně tak přistupuji i k výtvarné činnosti. Šokující, pro někoho nevkusné až hnusné.

Muzika tě provází dlouhá léta. Kdy jsi s ní začal koketovat?

V patnácti letech. S Petrem Kostkou jsme měli první kapelu Skarab. Hráli jsme na španělky a drtili Klaidivo na čarodějnic od Törr.

Ty jsi byl zakládajícím členem metalové kapely Livores Mortis, která patřila k velkým nadějím tuzemské undergroundové scény. Pak se ale pomalu vytratila ze scény. Co se stalo?

Já to můžu říct jen za sebe, v devadesátých letech jsem hrál v Livores Mortis na baskytaru a zpíval jsem. Zlomilo se to na přelomu tisíciletí. Na koncertě mi popraskaly hlasivky a byl jsem na zpěv zcela vyřizen. Stop, byl konec. Pak už mě ale jen hrani přestalo naplňovat. Sem tam jsme do sebe v kapele lehce vletěli. Najednou jsem byl na vázkách a přemýšlel jsem, zda nemám skončit. Nakonec jsem s tím

sekl. Zpíval za mě pak Libor Fanta (dnes bicí ve skupině Harlej). Pak začali postupně odcházet další členové a kapelou prošlo mnoho nových muzikantů. Nakonec zůstali jen dva, což byl úplný začátek konce.

Ale v Ilasa Pereta jsi zpíval, ne?

Jo, zpíval, dotáhl jsem to ale do absurdnosti. Vydal jsem jeden demosnímek a dvě CD. Zpěv je pro mne ze zdravotních důvodů dost problematická záležitost.

Jak sis s tím tedy při nahrávání poradil?

Netlačil jsem na pílu a pomohl si elektronicky. Mikrofon jsem ale použít musel. Basu a kytaru jsem si dohrál živě, ale texty tam nejsou česky. Použitému jazyku říkám zodaština – samozřejmě s tímto jazykem se domluvíte všude. Texty ale smysl mají, jsou přeloženy do češtiny a publikovány na stránkách Ilasa Pereta.

Používáš pseudonym Zoda Mikalazoda. Má nějaký význam?

Je to jenom moje smyšlenka, nic to neznamená.

DUŠAN MLEJNEK.

Foto: Soukromý archiv